

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 301

гр. Бургас, 15.07.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в закрито заседание на петнадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Павел Ал. Ханджиев

Членове: Илияна Т. Балтова
Десислава Д. Щерева

като разгледа докладваното от Десислава Д. Щерева Въззивно частно гражданско дело № 20222000500237 по описа за 2022 година

Производството е образувано по частната жалба на „Т.“ ЕООД, ЕИК *, представлявано от управителя К. Д., чрез адв. Г.К. – ВАК, срещу определение № 1044/ 04.05.2022 г., постановено по гр.д. № 625/ 2022 г. по описа на Окръжен съд Бургас, с което е оставена без разглеждане молбата на дружеството с правно основание чл.240, ал.1 ГПК за отмяна на неприсъствено решение № 2255/ 26.09.2019 г., постановено по гр.д.№ 3055/ 2019 г. по описа на Районен съд Бургас.

Съдебният акт се обжалва като незаконосъобразен и необоснован. Претендират се особени, непредвидени обстоятелства, поради които страната е била лишена от възможност да участва в производството пред Районен съд Бургас. Формулирани са следните искания: обжалваното определение да бъде отменено, като се постанови отмяна и на неприсъственото решение на Районен съд Бургас № 2255/ 26.09.2019 г., постановено по гр.д.№ 3055/ 2019 г. и Апелативен съд Бургас да укаже и задължи Окръжен съд Бургас да процедира надлежно исковата молба на страната по чл.240 ал.2 от ГПК досежно подсъдността на иска.

В срока по чл. 276 ГПК насрещната страна по делото – „М.“ ООД, ЕИК *, надлежно уведомена за подадената частна жалба чрез процесуалния си представител адв.К., не е подала отговор.

Апелативен съд - Бургас, след като се запозна с частната жалба, писмените доказателства и обстоятелствата по делото, и съобрази закона, за да се произнесе, приема следното:

Частната жалба е подадена в законоустановения срок, от лице с надлежна процесуална легитимация и отговаря на изискванията по чл.275, ал.2 ГПК, поради което следва да се допусне до разглеждане по същество.

Производството по в.гр.д. № 625/ 2022 г. по описа на Окръжен съд Бургас е образувано по повод подадена от „Т.“ ЕООД молба за отмяна на неприсъствено решение № 2255/ 26.09.2019г., постановено по гр.д.№ 3055/ 2019г. по описа на Районен съд Бургас.

В молбата са изложени твърдения, че дружеството е получило постановеното от районния съд неприсъствено решение на 08.02.2022 г. Поддържа се, че е бил невъзможно да узнае своевременно за исковата молба или призовките за съдебното заседание, поради особени непредвидени обстоятелства и иска неговата отмяна, позовавайки се на чл. 240, ал. 1, т. 2 ГПК.

Молителят сочи, че призовките и съобщенията по делото са били изпращани от съда на обявения тогава в Търговския регистър адрес на управление на дружеството – ж.к. Ю., бл. *, вх. *, ет. *, ап. *, с. Г., община Г., област С.. Независимо от това обаче, в отношенията си с „М.“ ООД - ищец по делото, всички съобщения са получавани на адреса на промишлената му база в с.Б., който адрес за кореспонденция изрично е вписан в сключения между страните писмен договор, представен по делото. Твърди се недобросъвестност на ищеца, комуто е било известно, че дружеството-ответник е в процес на реорганизация и смяна на официалния си адрес, завършила през април 2021 г., но въпреки това ищецът завел процесното дело без да го уведоми, възползвайки се от горните обстоятелства. В молбата се поддържа, че именно заради тези недобросъвестни действия на ищеца, ответникът-молител не е могъл да вземе участие в процеса, по който е било постановено неприсъственото решение, чиято отмяна иска.

В молбата по чл. 240, ал. 1 от ГПК е инкорпорирано оспорване по реда на чл. 240, ал. 2 от ГПК. Поддържа се, че договорът между страните бил сключен по ОП Морско дело и рибарство, по която договорите са грантови и на молителя не било известно дали проектът е представен и завършен пред МЗ. В молбата е въведено твърдение, че в МЗ се намира преписка, която представлява ново писмено доказателство по см.на чл.240 ал.2 от ГПК, от съществено значение за делото, която не е била известна при решаването му или с която страната не е могла да се снабди. Претендира се неоснователност на иска и са направени доказателствени искания. Прави се още възражение по подсъдност и искане по чл.219 ГПК за привличане на Министерството на земеделието.

По молбата е депозиран отговор от „М.“ ООД, ЕИК *, чрез адв.К., в който същата се оспорва като неоснователна и се моли за отхвърлянето □. Соци, че в съдебното производство, в което е постановено процесното неприсъствено решение, призоваването на ответника е извършвано при спазване на правилата на чл. 50 ГПК. Счита, че позоваването на ответника на особени непредвидени обстоятелства, довели до несправедлив процес, не представлява предвидено в чл. 240, ал. 1 ГПК основание. Възразява относно датата, на която ответникът твърди, че е узнал за решението, като сочи, че

това е станало в по-ранен момент, предвид образуваните изп. дела във връзка с издадения на ищеца изпълнителен лист от 14.10.2019 г. В тази връзка е направено доказателствено искане по чл. 186 ГПК.

С обжалваното определение Бургаският окръжен съд е счел молбата с правно осн.чл.240 ал.1 от ГПК за просрочена и я оставил без разглеждане, както и е отхвърлил доказателствените искания на „М.“ ООД. Изложил е мотиви, че неприсъственото решение е връчено на адреса на управление на ответника, вписан в ТР, чрез залепване на уведомление, на осн.чл.50 ал.2 от ГПК, на 14.11.2019 год. Този момент на връчване на решението е поставил началото на срока по чл.240 ал.1 от ГПК, а действителния момент на узнаване на решението е ирелевантен. Срокът по чл.240 ал.1 от ГПК е изтекъл на 16.12.2019 год., а молбата, депозирана на 24.03.2022 год. се явява просрочена. По отношение на оспорването по чл.240 ал.2 от ГПК е изложена констатация за неподсъдност на въззивната инстанция.

Изводите на Бургаския окръжен съд за пропускане на преклузивния срок по чл.240 ал.1 от ГПК за отмяна на неприсъственото решение са правилни и се споделят от настоящия съд.

Съдебната практика приема, че връчването на неприсъственото решение поставя началото на срока по чл.240 ал.1 от ГПК, в който засегнатата от последиците му страна може да поиска отмяна от въззивния съд (така определение №811/24.09.2012 год. по ч.т.д.№35/12 год. II т.о. ВКС). Моментът на узнаване на неприсъственото решение поставя началото на друг срок – този по чл.305 т.5 от ГПК, в който страната може да иска отмяна на осн.чл.303 ал.1 т.5 от ГПК, ако твърди, че вследствие нарушаване на съответните правила е била лишена от възможността да участва в делото. С решение №70/07.04.2021 год. по гр.д.№112/21 год. III г.о. ВКС е приел, че в закона е предвиден различен ред за защита против неприсъствено решение. Приел е, че на страната са предоставени две правни възможности - чрез искане за отмяна по чл. 240, ал. 1 ГПК пред въззивния съд на изрично посочените основания и с нарочен иск по чл. 240, ал. 2 ГПК при определени предпоставки. Отмяната по чл.303 и сл. ГПК е допустима, когато не са били налице условията за защита на страната по реда на чл.240, ал. 1 и ал. 2 ГПК срещу неприсъственото решение.

В конкретния случай неприсъственото решение е било връчено на ответника на адреса на управление, вписан в ТР към датата на постановяването му – 26.09.2019 год., по реда на чл.50 ал.2 от ГПК. Промяна на адреса на управление е била вписана едва на 08.04.2021 год. и от ответника се признава, че в периода, когато е бил търсен от връчителя, се е намирал в процес на реорганизация и преместване в нова база, без да се оспорва, че на датите, отразени от връчителя, е било осъществено безрезултатно посещение на адреса. За съда не е съществувало задължение да предприеме връчване на адрес, различен от този в ТР, тъй като при напускане на адреса и необявяване на нов книжата по делото се прилагат и се считат за връчени – чл.50 ал.2 от

ГПК. В случая дори е било залепено уведомление и е изчакал двуседмичния срок за получаване на книгата от кметството, което представлява допълнителна гаранция за ответника. Търговецът трябва да осигури способ за получаване на кореспонденция с контрагенти, държавни органи, институции и съдилища на адреса на управление – задължение, изводимо от принципа на добросъвестност в търговския оборот и в негова тежест е отсъствието от адреса на управление, оповестен в ТР.

Фингираното връчване на решението е осъществено на 14.11.2019 год., видно от разпореждането на съда, с което върнатото в цялост съобщение е приложено по делото. Молбата по чл.240 ал.1 от ГПК за отмяна на решението е депозирана на 16.02.2022 год. и е образувана в гр.д.№272/22 год. по описа на БОС, а не на 25.03.2022 год., както погрешно е прието в обжалваното определение, но и в двата случая след изтичане на преклузивния срок. С пропускането на срока се е преклудирало правото на ответника да иска отмяна на неprisъственото решение и правилно молбата му е оставена без разглеждане.

Втората част от молбата е определена от подателя ѝ като иск по чл.240 ал.2 от ГПК и е възприета от въззивния съд именно като иск, който не му е подсъден. С определение №288/21.06.2016 год. по гр.д.№1406/16 год. на IV г.о. ВКС се приема, че искът по чл.240 ал.2 от ГПК е идентичен с иска по чл.424 от ГПК (за оспорване на вземането). За разлика от нормата на чл.240 ал.1 от ГПК, в която е посочена изрична подсъдност на молбата за отмяна пред въззивен съд, в нормата на чл.240 ал.2 от ГПК въпросът за подсъдността не е уреден по изричен начин и тя следва от общите правила и от естеството на предявения иск. След като въззивният съд е намерил, че оспорването по чл.240 ал.2 от ГПК не му е подсъдно, е бил длъжен да отдели молбата и да я изпрати на компетентния съд за образуване в дело и разглеждане по същество. Липсва произнасяне в тази насока с нарочен диспозитив, което налага на Бургаския окръжен съд да бъдат дадени указания за отделяне на исковата молба по чл.240 ал.2 от ГПК и изпращането ѝ на компетентния първоинстанционен съд.

Мотивиран от горните съображения, Бургаският апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 1044/ 04.05.2022 г., постановено по гр.д. № 625/ 2022 г. по описа на Окръжен съд Бургас.

УКАЗВА на Окръжен съд Бургас да отдели и изпрати по компетентност на съответния районен съд исковата молба на „Т.“ ЕООД против „М.“ ООД по чл.240 ал.2 от ГПК.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____